

գալլերին է նմանում։ Համամ-Դարայի աղքիւը բացի լուծված ծծմբաջրածնային զազը պարունակելուց բառական հարուստ է ալկալիներով (պելօն)։ Զուրը 32—33½ *) է համարում ժայռի ճեղքից դուրսը, իսկ նորա սկզբնական տափութիւնը պէտք է մի քանի աստիճաններով բարձր համարվի։

Ուրիշ տեղերում, ուր ծծմբային ջուրը ջերմութիւնը անունը (Նմբ.) ստիպված է նրանց տեղափոխվել դէպի քաղաքքը։ Արդեւքը գիշաւորապէս վերաբերում է հայերի որովհետև Զաքաթալի վիճակի առևտրական դազրեմի միայն հայերից է կազմված, որոնք բաւական միջոց չունելով քաղաքի մէջ ապրելու դէս գիւղիր քաշվում էն և պարապում մանրավաճառ ուղղեամբ։ (Վարելի է այս սաստիկ միջոցին դժեցին այն հարստահարութեան առաջն առնել համար, որին ենթարկվում է Լէզզիների գիւղիւն առաջանական մէջն էաւ մանրավաճառ առնել համար)։

թեան այս բարձր աստիճանի չէ համում, տեղացի մնակի իները նորան արհեստական կերպով կան ազգաբնակությունը և այս սահմանական կողմից, Խմբ.)

լացի բարեւում են աւաղանի մէջ (որ երբեմն քարի
մէջ է փորած երբեմն ծառի բուռից է շինած) ա-
ռաջուց կարմրած քարեր գցելով, Այս տեսակ
հնարը ևս գործ դրած տեսայ Մոխուու աղրիւրի
մօտ (Խլիսուի ձորում) որ 25—26° ո՞նի և Հառւա-
նա աղբիւրի մօտ (Հառւանա ձորի մէջ, որ լմկնում

Ե Առևլախի ձորը սրի տաքութիւնը 16^{1/2}⁰ է։

կաւ իմ կրախտազիտովթիւն չը յայտնիլ պ. Շու-
կօմիկօվին, որ չը բաւականացաւ. ամեն միջոց-

ներցվ նպաստել իմ գէօլօգիական հետազոտութիւններին, այլ և արժանացրեց ինքն ինձ ցոյց տալ իւլիսուի ձորի բոլոր նշանաւոր և հետաքրքիր տեղերը։ Թող ինձ թոյլ տրվի չնորհակալութեան զգացմունքս արտայատի և պ. կ. կամսարականին, որ ոչ միան պատեց ինձ սիրալիք ընդունելու թեամբ իր տան մէջ, այլ և ձեռքին եղած բոլոր սպակութիւնը ըստ ինալեց իմ արշաւանքները ինձ համար յարմար և գուարճալի անկուր։

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Սեպտեմբերի 4-ին և 5-ին, բնարութիւններ
եղան Ազգուական կալուածական քանիկի վար-
չութեան համար՝ կառավարիչ ընտրվեցաւ իշխան
Ազգիա Զավշավաձէ, զիրէկատօններ, իշխան Ալէք-
սանդր Երիսթով և իշխան Ալէքսանդր Զօլո-
կայիվ, դիրէկտօնների հանդիպատներ իշխան Դա-
վիթ Ավալով և Աւարսար Մաղալօվ, ինչպէս լը-
սում ենք գումարը, 300 000 բուբլից բաղկացած,
արդէն կազմված է:

Առաջարկություն խնդրելով մեր Թիֆլիսի ստոր
գրողներից, որ անցեալ համարը իր ժամանա
քը հասաւ նրանց, մասամբ սասափիկ անձրևի պա
ճառվվ, որ աւելց ամբողջ հինգշաբթի օրը, ու
սամբ նոր ցրվողի պատճառով, որ ճգութեան
գիտէր ամենաեցունց բնակութեան տեղերը, խ

բագրութիւնը ստորպված էր բաժանել համարն
պ. պ. ստորագրողներին, որոնք իրանք միծ ք
մումթիւնով ներկայանում էին խմբագրատունը

Մոյն քաղաքից մեզ տիրեկայցնուսնեւ, որ գոռու գտաւասպետը աչքի առաջ ուներով տաւարի ընդարձակված ցաւը, հրամայեց որ ապանդանոցի մէջ մէկ գաւառական բժիշկն սերկայ գանվի միաը ընկայ ճամատ:

№	Աէրի	№	Տոմա.	Տարած գ
	13,034.	.	49.	200,00
	12,195.	.	15.	75,00

Ագուլիսից դրում են մեզ օգոստոսի 18-ից.	19,790.	.	.	.	29.	.	.	40,000
Շաբթիս վերին և ներքին Ագուլեցիք կռւել են տեղային գետակի ջրի մասին, ի հարկէ պատճառն է ջրի սակառնթիւնը։ Առաջինները թուզ շատ են եղել քանի թէ վերջինները, որոնց թուզմն էր և նրանց տանուտէրը։ Իրար բաւական ծհծելուց, վերինները վիրաւորել են ներքինների տանուտէրի գլուխը և գրանից տարել են 37 հատ 25 բուրանոց (925 բուրլ) և մէկից էլ մի արձաթապատ գոտի։ Իսկ ներքինները վերինների մի քանի միւր են փետել։	16,418.	.	.	13.	.	.	25,000	
	8,954.	.	.	.	1	.	.	
	8,394.	.	.	.	13	.	.	10,000
	17,340.	.	.	.	32	.	.	
	14,134.	.	.	.	27	.	.	
	12,269.	.	.	.	15	.	.	
	5,137.	.	.	.	32	.	.	8,000
	10,952.	.	.	.	4	.	.	
	2,243.	.	.	.	50	.	.	

Աօվացի, Տելոհօնի

Ղուբայի դպրոցի մասին Մշակիւ № 29 մէջ
տպած լուրի առիթմավ պ. Յակով Կարապետեանցը,
յած դպրոցի ուսուցիչը, մեզ մի համակ է ուղ-
ղուժ, որտեղ պահանջում է լուր հասցնողից, որ
նա փաստերով պացցուցանի իր զանգաւաները ու-
սումնաբանի անմիտիք ար գրութեան վերա: Այսու-
հատև պ. Կարապետեանցն էլ խոստանում է իր
առօհիքն ասել» և եթէ հարգաւոր կը լինի մինչև
անգամ ուսումնաբանի ամբողջ պատմութիւնը

Թէլաւից գրում են մեղ. այս տարի Թէլաւի գառառումը սիմինտը և կորեակ չափազանց առատ են, գիւղացիք ասում են որ այսպիսի հաստ սիմինտը և կորեակ երբէք տեսած չեն, այնպէս որ անհնարինէ մանգաղավ կորել. Հացի կողը (Երեք պուղից քիչ աւել) արժէ 2 րուբլ. թշի պանիրը, պուղը 3 րուբլ 60 կօպ. ոչխարի միսը 10 ֆունտ արժեն 50 կօպ. տաւարինը 40 կօպ. Միտոքըն

անդամներից աւելի պարտաւոր էին օրինակ հանդիսանալ բարեգործութեան ասպարեզի վրա։ Սրդութեանը հնար չունեն, միջոցները պահաս են, — յայտնի չէ մեզ։ Նոցա եւ և մտից բազմագիմի հանգամանքներն ընթերցողը մեզնից յաւ զիտէ անշուշտ, իսկ մեք թերես խիստ վրիպած չենք լինիւ, եթէ ասենք, թէ մեր վրիճակաւոր առաջնորդներից ամենն մին առ հուսազն գէթ մէկ պատանու կրթութեան ծախքը կարող էր վճարել առանց վնասու իւր քըսակին՝ քանի որ տակաւին անսպառ է վիրջնոյն լիութեան վրա հոգ տանող օրհնեալ ժողովրդոց առատաձեռնութիւնը։

Յովշաննէս Շերի անսւն տեղւոյս զիտնականը
նորերս ճեղուիթներին դաւնալով որոտում էր «Ոհ,
մեք ճանաչում ենք զձեղ, ծնուրք Ահրիմանի·
դուք զիտէք յանսւն Ծեառն՝ զօներ պահանջել ժո-
ղովրդից, բայց ինքներդ ձեռ տիտղոսների մի յովտն
անգամ, ձեր արդինքների հազարերորդ մասն ան-
գամ, ձեր շքանշամ, ժապաւէնների մի կտորն ան-
գամ չէք յօժար զօն ընծայել նոյն տիրոց»։ Հայ
մարդոն իրաւունք չունի այսպիսի յանդիմանութիւնն
շանթել իւր կղերին և մրգան էլ նուազ լինէին
իւր ակնկալութիւնքը նորանից՝ դարձեալ յօժար է
յուսալու, որ այս կղերից ոմանք հետպհեաէ գր-
ծնվ ևս կտկսեն կատարել ինչ որ ցարդ լեզուով
միայն սովոր էին քարոզի, այսինքն՝ իրօք կոպաս-
ում էր այս առաջարկը մեխան սեղան ոռոգեն։

ան աղջային լուսաւորութեան սրբու կործուս։
Եւ այս նայատակին համակեռ ամենազիւրին մի-
ջոցն է — առել հնք և թղթ դարձեալ ասուի — վար-
ժապիսներ պատրաստելը։ Վարժապիս զառնալու
հակամիտ, բայց նիւթական օգնութեան կարօտ
երիտասարդք չատ են մեզանում, և մեր սրբա-
զան հոգիւները կարող են միանգամայն վստա՞
լինել, որ երբէք գծուարութիւն չի պիտի կրեն
լուրեանց նպաստին լիովին արժանի ընդունակ
տզայք գտնելու այս բազմութեան մէջ։

Ազգային վարժապետ պատրաստելու համար
Զույգերիա կամ Գերմանիա մարդիկ առաքելու
— „Ընթ. Եղ.“ իր 20 օգոստոսի համարի առ

խնդիրը Տաճկաստանի Հայոց մէջ ևս զարթել է այժմ և Զմիւռնիոյ «Արքելեան Մամուլ» ամսագիրը, համար 7., ասում է ԱԱրդէն քանի մազգային գրագէտներ այս խնդիրն յուզած և ի մասնաւորի մեր բարեկամներէն մին իր մէկ քանի յօդուածներով ցոյց տուած էր «Ա. Մամոյ» մէջ մեր զբացներու փոռութիւնն վերանորոգելու հարկը և միանգամայն հրաւեր կարդացած էր անցեալ տարի կարող ազգայնոց և բարեկամներու որ Դերմանիա առաքեն իրենց որդիքն ու սանունքն ի կրթութիւն։ Եր ձայնը թիւրքիոյ մէջ արձագանք չգտաւ այն ժամանակ և դեռ անցած օր միջնադարեան զրիչ մը որ տակաւին տխմար հետևողներ ունի կզայրանար և իրեն անդարշտութեան գործ կհամբաւէր այն զովիլի միտումն, զոր հասարակաց ձայնը կընծայէր Երուսալեմի Ա. պատրիարքին, որպէս թէ միաբանութեան վարդապետներէն մի քանի անձինք Գերմանիա պիտի ուղարկէր իրենց ուսմունքն աւարտելու համար։ Բայց դարձեալ այս ընդհանուր անտարբերութեան ուժանց յետադիմական թելագրութեանց հակառակ՝ ազգային կրթութիւնը տեղ տեղ գերմանական ուղղութիւն մասներու վրա է։ Թիւրքիոյ

մէջ այս ուղղութեան հերոսն եղաւ խօսքով և գործով մեծապատիւ Հ. Խփեկնեան, որ թէ աշխարհական և թէ կղերական դասու իր դէմ ելած անթիւ քարոտները ջարդելով՝ յաջողեցաւ Նուպար Շահնազարեան դպրոցին նախանձելի լնթացք մը տալ և տաճկաբնակ հայոց մէջ առաջին վարժարանը դարձնել՝ թէ ուսմանց առարկաներու և թէ մանաւանդ ուսուցման եղանակներու մասին։ —Աւելացնենք մեր Կողմից, որ այս պ. Խփեկնեանն էլ Պօլսի պառող չէ, այլ Ռուսաստանից գնացել է այնտեղ, ուր նա գրիթէ մի հատիկ մարդն էր, որ ուղիղ գաղափար ուներ գերմանական ման-

Ամագրի նոյն համարից խմանում ենք, որ պատկանը և մանաւանդ ստորածովայինը (ինչպատճեն է առաջարկում էր Միացեալ Նախագահի կառավարութիւնը) չեղաքացին, այս ենթարկվի միջազգային իրաւունքի ապահովութեան համար և մի ռանդի հայ առատա-

ցերիա բարովով ըւը համ և մը քաղը այ պատառ
նիք այստեղ ուսանելու համար։ Այս ձեռնարկու-
թեան շարժառիթը բացատրող համառօտ յայտա-
րարութեան մէջ նա գրում է՝ “Գիտութիւնը զօ-
րութիւն է։ որ ազգի մէջ որ գիտութիւն չկայ,
այսինքն բանի բուն գիտնականներ չկան, այն ազգը
կարող չէ յառաջադիմել, կարող չէ քաղաքակիրթ
ազգաց հետ մրցել յաջողութեամբ, այլ կամաց
կամաց անոնց վարձկանն ու գերին կդառնայ։ —

Աշխարհ պատերազմի դաշտ մ' է, ուր առաջ բազուկը յաղթող կհանդիսանար, իսկ այժմ գիտութիւնը. առաջ բազկով զօրաւորները սրով կը խողիսողէին և չըթամերով կը կաշկանդէին իրենց հակառակորդները — այժմ գիտութեամբ զօրաւորներն իրենց հակառակորդները աշխարհակորդներուն զէմ անթիւ մը-

